

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران
دوشنبه ۲۶ مرداد ۱۴۰۵ - ۴ ربیع‌الاول ۱۴۴۸
سال بیست‌وهشتم - شماره ۷۶۷۱ - ۱۶ صفحه
قیمت: ۱۰۰۰۰ تومان

سر مقاله
غلانم رضا صدیقیان | سردبیر

سخنی بنزینی بادولت کار شناسان!

دولت برای بنزین سه طرح دارد که رئیس سازمان بهینه‌سازی و مدیریت راهبردی انرژی آن را با مردم در میان گذاشت و گفته شده که تا دو هفته دیگر به یکی از آنها عمل می‌شود. دو تا از این طرح‌ها خام و غلط است و یکی معقول‌تر، هر چند با اصلاحاتی که پیشنهاد دارم، می‌تواند کامل‌تر شود.

من با آن که همکارانم در روزنامه معمولاً با طرح «سه‌میه برای همه» همراهی کرده‌اند ولی آن را زبادی سوسیالیستی و پیچیده و آرمانگرانه می‌دانم. هیچ‌وقت این طرح‌ها عاقبت نداشته است، مثل یارانه و کالابرگ برای همه، یا سیاست ثابت‌نگه‌داشتن نرخ بنزین، که نه کمکی در دست‌حسابی به مردم کرد و نه تضمینی برای آینده بود. فرض این طرح هم آن است که گویی آن کس که بنزین مصرف نمی‌کند (یک پیرزن روستایی یا کسی که اصولاً نیازی به خودرو ندارد) برتری اخلاقی یا اجتماعی و اقتصادی به آن کسی دارد که بنزین مصرف می‌کند، حتی اگر مصرف‌کننده‌ی بنزین در اقتصاد و رفح حاجت‌های کشور بسیار فعال باشد و معیشت صدها مثل آن پیرزن یا شخص بدون خودرو را تأمین کند.

طرح «بنزین به شهروند نه به خودرو» مثل همه‌ی انگارهای سوسیالیستی از حيث عدالت توزیعی جذاب است. ولی «حق برخورداری از ثروت عمومی» یا «حق برخورداری از بنزین» دو چیز متفاوت‌اند. دولت باید توان آن را داشته‌باشد که از مصرف‌کننده‌ی واقعی بنزین حتی در صورتی که سهمیه‌ای ارزان و جداگانه به او می‌دهد، پول واقعی سهم اضافی را بگیرد و خودش آن را برای برخورداری کل کشور و کل شهروندان از آن ثروت ملی هزینه کند.

دولت کار شناسان خودش باید بفهمد که هزینه‌ی طرح «بنزین برای همه» آن است که یک ساز و کار و بازار جدید ایجاد کند تا این حق باقی‌وه به پول تبدیل یا به فرد دیگری منتقل شود و یارانه‌ای را که به فرد داده است، دوباره به مصرف‌کننده‌ی واقعی منتقل کند! چرا برای حل مسئله یک بازار ثانویه ایجاد کنیم؟ چه کسی یا کسانی به این بازار برای منافع رانتی و شخصی هجوم خواهند برد؟!

فکر مسائل تازه را کرده‌اید؟ چه کسی سهم دارد؟ هر فرد، مستقل از سن و وضعیت اقتصادی؟ سهم قابل انتقال است؟ اگر بله، به چه قیمت؟ قیمت آزاد است یا دولت تعیین می‌کند؟ اگر آزاد باشد، بازار سفته‌بازی ایجاد نمی‌شود؟ اگر کسی سهم خود را نفروشد چه می‌شود؟ اگر بفروشد، عملاً یارانه را نقد کرده است؟ خانواده‌ها سهم خود را جمع می‌کنند؟ واسطه‌گری ایجاد نمی‌شود؟ اگر کسی سهم را «پیش‌خور» کرد چه؟! در زمان آغاز یارانه ۴۵هزار تومانی بسیاری از شهروندان آن را پیش‌خور کردند، یعنی مثلاً یک پخش‌ال می‌خریدند یا قسطی ماهی ۴۵هزار تومان! و این افزایش تقاضا با ایجاد تورم اثر آن یارانه را کم کرد. دولت کارشناسان باید خودش به این پرسش‌ها و پاسخ‌های احتمالی می‌رسید.

طرح دیگر نیز که می‌گوید «توزیع تا سقف ۱۲۱ میلیون لیتر (تولید فعلی کشور)، سپس توقف عرضه» از همین صورتش معلوم است که خام و بی‌رحمانه است و «صف» ایجاد می‌کند و بعد نাত্রازی مصرف در شهرها و مناطق و بنابراین بدتر از آن دو دیگر است. اگر هر روز در یک ساعتی عرضه را پس از اتمام بنزین متوقف کنیم، سقف را روی عرضه گذاشته‌ایم، نه روی تقاضا. فرض کنیم در یک روز ۱۳۰ میلیون لیتر تقاضا وجود داشته‌باشد. دولت ۱۲۱ میلیون لیتر عرضه می‌کند. چه کسی باید ۹ میلیون لیتر کمتر دریافت کند؟ این یعنی سیستم به سمت صف، انتظار، ازدحام، تبعیض و سهمیه‌بندی غیررسمی می‌رود. درواقع دولت به‌جای اینکه باقیمت یا سهمیه مشخص کند چه کسی بنزین دریافت کند، اجازه می‌دهد زمان تعیین‌کننده‌شود. این طرح کمبود را از بین نمی‌برد و احتمالاً صف و نارضایتی را تبدیل به ساز و کار تخصیص می‌کند! وقت و اعصاب مردم در این طرح می‌شود «قیمت پنهان»! طرف در جاده است و نازل خاموش می‌شود و با خداحافظی می‌کند! از طرفی در این طرح به مشکل جغرافیای مصرف بی‌توجهی شده است. تراکم جمعیت، فاصله‌های سفر، کیفیت حمل‌ونقل عمومی، تعداد خودرو، الگوی اشتغال، ساختار شهری، ترافیک، مهاجرت و سفرهای بین‌شهری. اگر یک سقف ملی تعیین شود ولی ساز و کار تخصیص محلی وجود نداشته‌باشد، ممکن است در یک منطقه بنزین به‌اندازه‌ی کافی وجود داشته‌باشد و در منطقه‌ای دیگر صف ایجاد شود. مثلاً در گیلان بنزین داریم و در شیراز در صف انتظاریم!

اگر بخواهیم از میان این سه طرح یکی را انتخاب کنیم، معقول‌ترین همان طرح «سه‌میه‌بندی بین خودروها، مصرف بیشتر بانرخ آزاد» است. نه به این دلیل که سهمیه برای خودرو ذاتاً عادلانه‌تر است، بلکه چون میان هدف سیاست که کنترل مصرف است و ابزار سیاست که سهم‌دادن به مصرف‌کننده‌ی واقعی است، تناسب بیشتری برقرار می‌کند. هر چند این طرح نیز معایبی دارد و اصلاحاتی پیشنهاد می‌کنم.

بقیه در صفحه ۲

تنگه را نگه می‌داریم تا سایه جنگ را برداریم

سرلشکر حاتمی فرمانده کل ار تش تحلیلی از وضعیت تنگه و جنگ

دارد. این تحلیل پاسخ به کسانی است که گمان می‌برند اصرار ایران

برای حفظ تنگه‌هرمز، جنگ را فعال نگه می‌دارد. او می‌گوید ما از

اهمیت تنگه آگاه بودیم، اما اگر این نبرد نبود، اهمیت تنگه فعال

نمی‌شد. در این راه هر هزینه‌ای بپردازیم ارزشش را دارد و طبق

دستورات رهبر معظم انقلاب، با تمام توان از آن حفاظت خواهیم کرد.

این تنگه یکی از شروط اصلی برای پایان دادن به جنگ است

به گونه‌ای که سایه جنگ را از سر ایران دور کند! صفحه ۲

یادداشت سیاسی
حمیدرضا شاه‌نظری

فصل تازه قدرت نظامی و ملی ایران

جنگ ۱۲ روزه تمام شد و دشمن خیال کرد نفس ایران بریده و ایران در موضع ضعف است، اما در جنگ ۴۰ روزه، ایران قوی‌تر، هماهنگ‌تر، تهاجمی‌تر و دقیق‌تر ظاهر شد. چندی بعد سکوت صحنه نبرد نظامی بعد از امضای تفاهم‌نامه میان رؤسای جمهور ایران و امریکا رخ داد و دشمن بار دیگر خیال کرد معادله تغییر کرده است، اما در حمله ۱۷ روزه امریکا، ایران چنان چنگید که به اعتراف خود غریبه‌ها، «تس و حیرت» در محاسبات دشمن رخنه کرد. این سیر صعودی، تصادفی نیست | صفحه ۲

یادداشت سیاسی
علی‌ارشد شیربابایی

دربا، نخستین میدان استعمار و آخرین سنگر استقلال

جنگ رمضان در اسفند ۱۴۰۴ را نیز می‌توان در امتداد همین تاریخ دید. موقعیت ایران و تسلط جغرافیایی آن بر آبراه هرمز، بار دیگر نشان داد که دریا هنوز یکی از محورهای اصلی قدرت جهانی است اما دامنه نبرد از دریا فراتر رفت و هم‌زمان عرصه‌های نظامی، اقتصادی، سیاسی و رسانه‌ای را دربر گرفت | صفحه ۵

یادداشت بین‌الملل
داریوش داد کر

«پیمان مکه» روی کاغذ می‌ماند

یک ائتلاف نظامی واقعی زمانی اعتبار دارد که اعضای آن بدانند در چه شرایطی باید برای یکدیگر بجنگند. اگر فرد انصاری‌الله در دفاع از خود به تأسیسات نفتی عربستان حمله کند، آیا ترکیه وارد جنگ خواهد شد؟ آیا پاکستان نیروی نظامی اعزام خواهد کرد؟ و اگر ترکیه در سوریه به عراق یا بحران امنیتی رویه‌رو شود، آیا ریاض حاضر است هزینه رویارویی با تهران را بپردازد؟ پاسخ این پرسش‌ها هنوز روشن نیست | صفحه ۱۵

یادداشت ورزشی
فریدون حسن | دبیر گروه ورزشی

مدیران نامدیر فوتبال

مدیران فوتبال ایران تنها پول خرج کردن و حرف زدن را یاد گرفته‌اند. پول خرج می‌کنند بدون اینکه نگران برگرداندنش باشند و حرف می‌زنند بدون اینکه دغدغه‌ای برای تواناش داشته باشند. یکی از بانک پول می‌گیرد، یکی از پتروشیمی، یکی، دو تایی دیگر از صنعت فولاد؛ و بقیه هم از جاهای دیگر مملکت و ادعا هم دارند که فوتبال را مدیریت می‌کنند | صفحه ۱۳

دستور شکستن قالب‌های قدیمی مدرسه صادر شد

بشکنید. تغییر روش‌های آموزشی، ارتقای کارآمدی و استفاده از فناوری‌های نوین می‌تواند مسیرهای تازه‌ای برای رشد ایجاد کند. زمینه خلافت‌مدیران و معلمان در استان‌ها و شهرستان‌ها را فراهم کنید. باید به افراد توانمند اجازه داده شود راهکارهای تازه‌ای برای حل مسائل ارائه کنند | صفحه ۳

رئیس‌جمهور در سی‌ونهمین اجلاس مدیران

و رؤسای آموزش و پرورش کشور: ما در کشور

سرمایه‌های فراوانی داریم که اگر به آنها توجه کنیم نباید در دنیا از کسی عقب‌بمانیم. عدالت این نیست که به دانش‌آموزانی که شرایط ویژه و خانواده‌های توانمندی دارند محدود شویم. توجه به همه اقشار جامعه، به‌خصوص دانش‌آموزان مناطق محروم، شرط تحقق عدالت در نظام آموزشی است. آموزش اصلی مانیروی انسانی و فرزندانمان به شمار می‌آید. آموزش و پرورش باید به نسل آینده بیاموزد که مشکلات کشور با اتحاد و انسجام قابل حل است. افتخارآمیز لذت ببرند و آن را درک و به آن افتخار ما و فرزندان ایران باشند. تغییر نگاه در مدیریت و آموزش لازمه عبور از شرایط موجود است. وضعیت موجود را نیز، بد، قالب‌های ذهنی موجود خود را

امریکا با پنهان شدن در پس ادعای تأمین امنیت در منطقه خلیج فارس، آتش جنگ با ایران را شعله‌ور کرد. حالا ما با گذشت کمتر از شش ماه، صدهایی به گوش می‌رسد که تأیید می‌کند کشورهای حاشیه خلیج فارس، تجدیدنظر در مسیر تأمین امنیت خود را در دستور کار قرار داده‌اند. گزارش واشینگتن‌پست به‌ویژه بر این نکته تأکید دارد که سران شماری از کشورهای عربی به دلیل نارضایتی از عملکرد ترامپ، چرای لزوم میزبانی از پایگاه‌های امریکا در آینده را مدنظر قرار داده‌اند. کاخ سفید همچنان تأکید دارد که به رغم زیر ضرب رفتن پایگاه‌های امریکا در منطقه غرب آسیا، روابط استثنایی دونالد ترامپ با همه شرکای خود در خلیج فارس ادامه دارد و پافشاری می‌کند که ایران بیش از هر زمان دیگری منزوی شده است. اما شواهد موجود، حاکی از این است که در پی تجاوز امریکایی-صهیونیستی به ایران و به آتش کشیده

شدن دارایی‌های راهبردی ایالات متحده در پایگاه‌هایش در منطقه، نه تنها نتیجه‌منظر امریکایی‌ها رانداشته، بلکه موجودیت این پایگاه‌ها و اثرات آنها بر امنیت داخلی کشورهای عرب حاشیه خلیج فارس، زیر سؤال رفته است. واشینگتن‌پست اذعان کرده بود که به دنبال حملات ایران، دست کم ۲۲۸ ساختمان یا قطعه تجهیزات در ۱۵ پایگاه امریکا آسیب دیده یا نابود شده‌است؛ این آسیب‌ها خود به بحث درباره بازگشت یا عدم بازگشت کامل

نیروها به برخی تأسیسات دامن زده است. سه مقام و یک دیپلمات سابق امریکایی به واشینگتن‌پست گفتند که دولت‌های عربستان سعودی، امارات متحده عربی، قطر، کویت و بحرین در نارضایتی خود از دولت امریکا متحد هستند و برخی از این کشورها بحث در مورد امکان سنجی ادامه میزبانی پایگاه‌های نظامی بزرگ ایالات متحده در خاک خود را آغاز کرده‌اند | صفحه ۱۵

غذا و دارو، با اعلام این خبر افزود: «درافت مجوز فروش در

اتحادیه اروپا فرآیندی دشوار، زمان‌بر و پرهزینه و نیازمند پیرامون همین موضوع می‌چرخد، اما در همین روزها و لحظه‌های سخت اتفاقات مثبت و افتخارآفرینی هم در این حوزه رخ داده که در گورن خبرهای منفی کمتر مورد توجه قرار گرفته است. ثبت یکی از داروهای تولیدشده توسط شرکت‌های ایرانی در اتحادیه اروپا، اتفاق بسیار مهمی بود که در بحبوحه جنگ رمضان رخ داد. دکتر مهدی پیرصالحی، رئیس سازمان

قالیباف: جنگ را بردیم ولی در روایت پیروزی عقب ماندیم

می‌شود احساس پیروزی، نشاط و شادابی به جامعه انتقال داده شود. مردم حق دارند که از این پیروزی افتخارآمیز لذت ببرند و آن را درک و به آن افتخار کنند و تاریخ نیز در آینده این را قضاوت خواهد کرد. ما این پیروزی را مدیون شهدا و در رأس آن امام شهیدمان هستیم | صفحه ۲

رئیس مجلس شورای اسلامی، در نشست

جمعی از خبرنگاران پارلمانی: امریکا و اسرائیل با اهداف مشخص و روشن و با ۹ هدف مشخص، اعلام‌شده، رسمی، مکتوب و مکرر به ما حمله کردند، اما به هیچ کدام از اهداف خود در هیچ سطحی دست‌رسی پیدا نکردند. این بزرگ‌ترین شکست مطلق امریکا و رژیم صهیونیستی و پیروزی بزرگی برای ما بود. البته معتقدم که مردم ما این پیروزی را به گونه‌ای که اتفاق افتاده، حس نکردند و در برخی موارد نتوانستیم این حق را که مردم داشتند به درستی ادا کنیم. وقتی مردم سؤال می‌کنند که «لان چه شد؟» یعنی نتوانستیم این پیروزی بزرگ را به نحوی که باید روایت کنیم تا این حس افتخار در ذهن و وجود همه مردم، جنبه مقاومت و آزادی‌خواهان دنیا شکل بگیرد. روایت‌گری موجب

کرده بود. با شروع جنگ رمضان، این گروه جهادی به همراه یک گروه فرهنگی دیگر فعالیت‌هایشان را روی حضور مردم در خیابان متمرکز کردند و در کنار کارهای جنگ رمضان می‌گذرد و کشور در شرایط نه جنگ نه صلح است، همچنان حضور مردم

در خیابان‌ها ادامه دارد و گروه‌های

جهادی پای کار ایرانند. گروه جهادی شهید میر غنی‌زاده در

باقی‌بزد هم یکی از گروه‌های جهادی بانوان است که

بیش از ۲۰ سال قدمت و فعالیتش

از آسمان بیاید، ما پای را روی کمک به

نیازمندان متمرکز

فرقی نمی‌کند در کدام بخش از

جغرافیای این سرزمین پهناور باشید، حتی حالا هم که حدود ۱۲۰ روز از آغاز

جنگ رمضان می‌گذرد و کشور در شرایط نه

جنگ نه صلح است، همچنان حضور مردم

در خیابان‌ها ادامه دارد و گروه‌های

جهادی پای کار ایرانند. گروه جهادی شهید میر غنی‌زاده در

باقی‌بزد هم یکی از گروه‌های جهادی بانوان است که

بیش از ۲۰ سال قدمت و فعالیتش

از آسمان بیاید، ما پای را روی کمک به

نیازمندان متمرکز

فرقی نمی‌کند در کدام بخش از

جغرافیای این سرزمین پهناور باشید، حتی حالا هم که حدود ۱۲۰ روز از آغاز

جنگ رمضان می‌گذرد و کشور در شرایط نه

جنگ نه صلح است، همچنان حضور مردم

در خیابان‌ها ادامه دارد و گروه‌های

جهادی پای کار ایرانند. گروه جهادی شهید میر غنی‌زاده در

باقی‌بزد هم یکی از گروه‌های جهادی بانوان است که

بیش از ۲۰ سال قدمت و فعالیتش

از آسمان بیاید، ما پای را روی کمک به

نیازمندان متمرکز

فرقی نمی‌کند در کدام بخش از

جغرافیای این سرزمین پهناور باشید، حتی حالا هم که حدود ۱۲۰ روز از آغاز

جنگ رمضان می‌گذرد و کشور در شرایط نه

جنگ نه صلح است، همچنان حضور مردم

در خیابان‌ها ادامه دارد و گروه‌های

جهادی پای کار ایرانند. گروه جهادی شهید میر غنی‌زاده در

باقی‌بزد هم یکی از گروه‌های جهادی بانوان است که

بیش از ۲۰ سال قدمت و فعالیتش

از آسمان بیاید، ما پای را روی کمک به

نیازمندان متمرکز

فرقی نمی‌کند در کدام بخش از

جغرافیای این سرزمین پهناور باشید، حتی حالا هم که حدود ۱۲۰ روز از آغاز

جنگ رمضان می‌گذرد و کشور در شرایط نه

جنگ نه صلح است، همچنان حضور مردم

در خیابان‌ها ادامه دارد و گروه‌های

جهادی پای کار ایرانند. گروه جهادی شهید میر غنی‌زاده در

باقی‌بزد هم یکی از گروه‌های جهادی بانوان است که

بیش از ۲۰ سال قدمت و فعالیتش

از آسمان بیاید، ما پای را روی کمک به

نیازمندان متمرکز

فرقی نمی‌کند در کدام بخش از

جغرافیای این سرزمین پهناور باشید، حتی حالا هم که حدود ۱۲۰ روز از آغاز

جنگ رمضان می‌گذرد و کشور در شرایط نه

جنگ نه صلح است، همچنان حضور مردم

در خیابان‌ها ادامه دارد و گروه‌های

جهادی پای کار ایرانند. گروه جهادی شهید میر غنی‌زاده در

باقی‌بزد هم یکی از گروه‌های جهادی بانوان است که

بیش از ۲۰ سال قدمت و فعالیتش

از آسمان بیاید، ما پای را روی کمک به

نیازمندان متمرکز

فرقی نمی‌کند در کدام بخش از

جغرافیای این سرزمین پهناور باشید، حتی حالا هم که حدود ۱۲۰ روز از آغاز

جنگ رمضان می‌گذرد و کشور در شرایط نه

جنگ نه صلح است، همچنان حضور مردم

در خیابان‌ها ادامه دارد و گروه‌های

جهادی پای کار ایرانند. گروه جهادی شهید میر غنی‌زاده در

باقی‌بزد هم یکی از گروه‌های جهادی بانوان است که

بیش از ۲۰ سال قدمت و فعالیتش

از آسمان بیاید، ما پای را روی کمک به

نیازمندان متمرکز

فرقی نمی‌کند در کدام بخش از

جغرافیای این سرزمین پهناور باشید، حتی حالا هم که حدود ۱۲۰ روز از آغاز

جنگ رمضان می‌گذرد و کشور در شرایط نه

جنگ نه صلح است، همچنان حضور مردم

در خیابان‌ها ادامه دارد و گروه‌های

جهادی پای کار ایرانند. گروه جهادی شهید میر غنی‌زاده در

باقی‌بزد هم یکی از گروه‌های جهادی بانوان است که

بیش از ۲۰ سال قدمت و فعالیتش

از آسمان بیاید، ما پای را روی کمک به

نیازمندان متمرکز

فرقی نمی‌کند در کدام بخش از

جغرافیای این سرزمین پهناور باشید، حتی حالا هم که حدود ۱۲۰ روز از آغاز

جنگ رمضان می‌گذرد و کشور در شرایط نه

جنگ نه صلح است، همچنان حضور مردم

در خیابان‌ها ادامه دارد و گروه‌های

جهادی پای کار ایرانند. گروه جهادی شهید میر غنی‌زاده در

باقی‌بزد هم یکی از گروه‌های جهادی بانوان است که

بیش از ۲۰ سال قدمت و فعالیتش

از آسمان بیاید، ما پای را روی کمک به

نیازمندان متمرکز

فرقی نمی‌کند در کدام بخش از

جغرافیای این سرزمین پهناور باشید، حتی حالا هم که حدود ۱۲۰ روز از آغاز

جنگ رمضان می‌گذرد و کشور در شرایط نه

جنگ نه صلح است، همچنان حضور مردم

در خیابان‌ها ادامه دارد و گروه‌های

جهادی پای کار ایرانند. گروه جهادی شهید میر غنی‌زاده در

باقی‌بزد هم یکی از گروه‌های جهادی بانوان است که

بیش از ۲۰ سال قدمت و فعالیتش

از آسمان بیاید، ما پای را روی کمک به

نیازمندان متمرکز

فرقی نمی‌کند در کدام بخش از

جغرافیای این سرزمین پهناور باشید، حتی حالا هم که حدود ۱۲۰ روز از آغاز

جنگ رمضان می‌گذرد و کشور در شرایط نه

جنگ نه صلح است، همچنان حضور مردم

در خیابان‌ها ادامه دارد و گروه‌های

جهادی پای کار ایرانند. گروه جهادی شهید میر غنی‌زاده در

باقی‌بزد هم یکی از گروه‌های جهادی بانوان است که

بیش از ۲۰ سال قدمت و فعالیتش

از آسمان بیاید، ما پای را روی کمک به

نیازمندان متمرکز

فرقی نمی‌کند در کدام بخش از

جغرافیای این سرزمین پهناور باشید، حتی حالا هم که حدود ۱۲۰ روز از آغاز

جنگ رمضان می‌گذرد و کشور در شرایط نه

جنگ نه صلح است، همچنان حضور مردم

در خیابان‌ها ادامه دارد و گروه‌های

جهادی پای کار ایرانند. گروه جهادی شهید میر غنی‌زاده در

باقی‌بزد هم یکی از گروه‌های جهادی بانوان است که

بیش از ۲۰ سال قدمت و فعالیتش

از آسمان بیاید، ما پای را روی کمک به

نیازمندان متمرکز

فرقی نمی‌کند در کدام بخش از

جغرافیای این سرزمین پهناور باشید، حتی حالا هم که حدود ۱۲۰ روز از آغاز

جنگ رمضان می‌گذرد و کشور در شرایط نه

جنگ نه صلح است، همچنان حضور مردم

در خیابان‌ها ادامه دارد و گروه‌های

جهادی پای کار ایرانند. گروه جهادی شهید میر غنی‌زاده در

باقی‌بزد هم یکی از گروه‌های جهادی بانوان است که

بیش از ۲۰ سال قدمت و فعالیتش

از آسمان بیاید، ما پای را روی کمک به

نیازمندان متمرکز

فرقی نمی‌کند در کدام بخش از

جغرافیای این سرزمین پهناور باشید، حتی حالا هم که حدود ۱۲۰ روز از آغاز

جنگ رمضان می‌گذرد و کشور در شرایط نه

جنگ نه صلح است، همچنان حضور مردم

در خیابان‌ها ادامه دارد و گروه‌های